

Zemlje ne odstopijo

Lep čas že vozi Viatorjev »zelenec« v Savlje. Razveselili so se ga predvsem krajanje Savelj, pa tudi Kleč, saj jim bistveno skrajša pot do Titove ceste, ali celo do mesta. Veselje je prevzelo tudi krajanje Ježice, saj jim je bilo objubiljeno vsaj eno postaja-

ODGOVOR:

Na krajevni skupnosti Ježica so nam povedali, da okrog rekonstrukcije ceste Ježica še zdaleč ni vse urejeno. Za to pa ni kriva ne občina, ne Soseska in ne krajevna skupnost, temveč nekaj občanov, ki imajo čudne, skorajda nemogoče zahteve.

Na cesti Ježica, od križišča s Čerinovo ulico do mo-

pitil zemljišča in tako preprečuje gradnjo.

Pri pogovorih z občani predstavniki krajevne skupnosti Ježica poslušajo pripombe občanov o raznih komunalnih in drugih »grehih« ter nerešenih zadevah v preteklosti, za kar pa seveda niso niti najmanj krivi.

Glede avtobusa še tole: na rekonstruirani cesti Ježica je predvideno avtobusno postajališče nasproti Žibereta za smer Savlje in od mostu proti glavni cesti za smer proti mestu. Seveda pa mora biti cesta prej urejena.

Luknje ni več

Ob križišču Vojkove in Dečkove ulice je nekaj korakov od semaforja nasproti Zavoda za usposabljanje slušnih in govorno prizadetih že od lanskega leta velika luknja. Za to nevarnost pa se nihče ne zmeni. Ne želim kritizirati, vendar menim, da bi lahko luknjo zakrpali lani, ko so asfaltirali Dečkovo cesto skoraj do Kristala.

Spet naj omenim to, kar sem že večkrat: starejši bi zelo želeli na avtobusnih postajališčih klopi. Upam, da se bodo odgovorni kdaj domislili tega.

LOJZKA DOMITROVIČ

Lužičkosrbska 13

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Križišče smo si strokovno ogledali v četrtek, 13. julija. Luknja je zakrpana.

Glede klopi na avtobusnih postajališčih preberite še pismo z naslovom Smeti na tleh...

Smeti na tleh, pa še plevel

Približno pol leta je minilo, odkar se je tudi nam, prebivalcem Savelj nasmehnila sreča. Dobili smo težko pričakovano postajališče za avtobus mestnega prometa. Postaja je bila res nujna, saj smo morali hoditi do najbližjega postajališča približno četr ure. Ko so gradili postajališče, pa so pozabili na vrsto pomembnih stvari.

Se sedaj ni na postajališču table z napisom, da je tam postajališče proge 15. Prebivalcem Savelj je to jasno, ni pa jasno ljudem, ki ne stanujejo v Savljah in bi se brez table bolj težko znašli.

Drugi problem je čistoča. Kot vsi delovni ljudje, imajo tudi vozniki mestnega prometa Viator med opravljanjem svojega dela pravico do malice.

Ker pri postaji ni nobenega koša za odpadke, vozniki papir, vrečke, tetrapake ipd. mečejo na tla. Ne samo, da to ni lepo, ampak je tudi nehigijensko. Sprašujem se, če je res tako težko postaviti koš za odpadke in s tem rešiti ta problem.

Tretja stvar, zaradi katere vam pišem, pa je zelenica pri postaji. Ponavadi so zelenice na vseh končnih postajah še kar urejene, toda ta v Savljah je grozna. Ne samo, da trave nihče ne kosi (saj je sploh ne more kositi, ker je ni), ampak raste že od vsega začetka na njej plevel, ki je sedaj dosegel višino dobrega metra. Do sedaj ni še nihče pokosil zelenice, odkar so postavili postajo. Vsek, ki gre, oziroma se pelje mimo, takoj pomisli na veliko malomarnost za to pristojnih ljudi.

Dodala bi še tole: v Savljah je veliko ostarelih ljudi, ki težko stojijo, medtem ko čakajo na avtobus (kajti včasih ga je treba kar dolgo čakati),

zato bi bilo lepo, če bi se pristojni spomnili tudi nanje in postavili klopi pri postaji.

BLAŽENKA TRATNIK

ODGOVOR UREDNIŠTVA:

Pod naslovom »Kmalu prve strehe na postajališčih« smo 30. junija prebrali v časopisu Delo zelo razveseljivo vest. Ponatiskujemo jo v celoti:

»Bežigrajska komunalna skupnost bo še letos, v sodelovanju s SOZD Sap-Viator, financirala postavitev plastičnih zaščitnih streh nad postajališči in izdelavo petnajstih obvestilnih tabel, na katerih bodo označene vse proge mestnega avtobusnega prometa. Postavili jih bodo zaenkrat le kot vzorec, Ljubljancem pa bodo nato povedali, ali jim takšna postajališča ugajajo ali ne. Šele nato – če bodo odgovori na anketi pozitivni – bodo takšna postajališča, kioske s sanitarijami za voznike avtobusov in obvestilne table postavili v vsej Ljubljani.«

Kaj ni to lepa novica? Upamo, da bo bežigrajska komunalna skupnost s poskusom začela na bežigrajškem območju.

Predrage ribe za Bežigrajčane

Zbor občanov je pred časom poročal o bližnjem, težko pričakovanem začetku poslovanja tržnice v novi zgradbi ob »plavi laguni«.

Bliža se čas, ko naj bi oboji postali dejstvo. Po stanju, ki ga je danes moč opaziti na gradbišču pa močno dvomim, da smo kaj prida bližju temu, za Bežigrajčane dovolj pomembnemu dogodku.

Iz poročil o gradnji nove tržnice smo bili nekoč poučeni, da bomo v njej poleg drugega lahko kupili tudi ribe, zdaj pa o ribarnici ni več besede.

Spričo tega, da ima vseh pet ljubljanskih občin edino Center svojo ribarnico, se pojavlja dovolj tehten razlog, da tudi naša občina poskrbi za približanje ribarnice svojim občanom, saj poleg časa stane našega občana kg rib kar 7 dinarjev več, kakor občana centra (prevoz z avtobusom), kar ni malo. Poleg tega pa pomeni pomanjkanje ribarnice za Bežigrad neke vrste pot navzdol (kar je s stališča standarda danes nedopustno), saj smo že pred davnimi leti lahko kupovali ribe pri bivšem mesarju nedaleč od bodoče tržnice. Mi pa moramo s časom naprej. Bežigrad se širi na vse strani.

Morda je še čas, da v tej smeri storimo vse, da nam v prav bližnji bodočnosti ne bo treba obžalovati tako nedomiselnost.

ALBIN MLAKAR
Herbersteinova 8

ODGOVOR UREDNIŠTVA:

Pogled na gradbišče res ni razkrival, da bo beseda meso postala, vendar se je to na občinski praznik zgodilo. Čeprav z zamudo, saj je bila otvoritev napovedana za 25. december lani, smo za Bežigradom uradno že dobili tržnico, ki pa še ni odprta. Bili smo na otvoritvi in videli, da je predviden tudi prostor za ribarnico, torej so vaše skrbi odveč. Le še malo bo treba potrpeti, pa boste lahko kupovali ribice za Bežigradom.

Amaterski film na križpotju?

Koordinacijski svet ZSMS GIP Obnova je v sklopu meseca mladih (MOM-78) pripravil večer amaterskega filma, na katerem so se zvrstili filmi amaterskih ustvarjalcev oddelka za filmsko vzgojo pri Pionirskem domu in filmskega kluba DPD Svoboda Bežigrad. Sledil je še pogovor o položaju amaterskega filma danes.

Filme si je ogledalo 25 mladincev, v pogovoru pa sta, poleg ostalih članov omenjenih centrov amaterskega filma v bežigrajski občini, sodelovala še Meta Šubic, vodja oddelka za filmsko vzgojo pri Pionirskem domu in Jaka Bregar, vodja filmskega kluba DPD Svoboda. Spregovorili so o amaterski filmski ustvarjalnosti v Ljubljani, pristopu k filmski vzgoji, vrednotenju amaterskega filma in smernicah za nadaljnje delo. Amaterska filmska ustvarjalnost trenutno temelji na majhnem številu klubov in članov. Povezanosti med klubi ni, prav tako ni podatkov o količini in kvaliteti posnetih filmov. Ta dejstva opozarjajo na potrebo, da klubi oziroma krožki in ustanove, ki se ukvarjajo s filmsko vzgojo, ustanovijo telo, ki bi združevalo njihove skupne interese.

Opaziti je, da starejši, izkušeni amaterji zelo pogosto odhajajo med profesionalce in puščajo za seboj precejšnjo praznino v klubih. Prav zaradi tega se čuti veliko nihanje pri ustvarjanju posameznih klubov. Poleg pomanjkanja mentorjev, ki bi vodili filmske klube, je tudi to eden od vzrokov za trenutno stagnacijo amaterske filmske dejavnosti.

Sedanje stanje torej ni zadovoljivo z ozirom na pomen, ki ga mora imeti v filmski kulturi amaterski film, kajti zavedati se moramo, da je prišlo veliko število sedanjih filmskih strokovnjakov prav iz vrst amaterskih ustvarjalcev.

Težnja po čimvečjem številu članov v klubih oziroma krožkih je neupravičena, kajti z veliko skupino ni mogoče kvali-

tetno delati, po drugi strani pa je tudi finančna plat teh klubov velika ovira za bolj številno članstvo. Če želimo ustvariti človeka, ki bo živel in mislil v »gibljivih slikah«, je potrebno zelo zgodaj začeti z izobraževanjem. To je seveda perspektiva, ki je zaenkrat privilegij Pionirskega doma, čeprav želijo, da tudi množice zvedo kaj več o filmu in njegovih zakonitostih. Korak naprej na tem po-

kultura

dročju je naredila dopisna delavska univerza Univerzum, ki si prizadeva po dopisni poti vzgojiti bodoče mentorje filmskih klubov oz. učitelje filmske vzgoje na osnovnih in srednjih šolah.

Film kot najbolj kompleksna in zahtevna umetnost potrebuje zrelega človeka – ustvarjalca, ki združuje v sebi več vej umetnosti. Filmski ustvarjalec, predvsem pa amater, ki dela vse sam, mora vse dejavnosti dobro obvladati, če hoče posneti dober film.

Pot k izboljšanju sedanjega stanja je vsekakor v uveljavljanju filmske vzgoje na vseh osnovnih in srednjih šolah, v izboljšanju pogojev za delo v filmskih klubih in izkušnji v filmski umetnosti pomeni veliko za vsakega amaterja. Film je medij, ki v sodobni družbi iz dneva v dan pridobiva na pomembnosti. Lahko je koristen ali škodljiv. Zato ga moramo dobro poznati, če želimo korakati skupaj z časom.

JURE DRLJEPAN

RAZSTAVLJA SPASOJE PAPIČ

Soča v Krki

Kljub sezoni dopustov skupina kulturnih delavcev v Krki ne miruje. Pripravili so likovno razstavo pri nas manj znanega slikarja Spasoje Papiča iz Beograda. Lahko bi rekli, da je razstava po tematici ravno pravišnja za ta letni čas, ko hrepenimo po dopustu in naravi. Delček letne nam namreč predstavlja Papič na svojih akvarelih, s katerimi je ovekeveč biser naših gora, Soča, in detajle s svoje poti po dolini Trente. Iz njegovih del veje števina in ljubezen avtorja do narave.

Istočasno z akvareli razstavlja

Papič tudi nekaj primerkov korenin, ki s svojo nenavadno obliko spominjajo skoraj na delo preveganega kiparskega mojstra. Domislica slikarja je prav zanimiva, saj se korenine dobro ujemajo z razstavljenimi akvareli.

Spasoje Papič, diplomat pedagoške akademije, diplomant v Beogradu. Razstava v Krki ni prva, saj je do sedaj razstavljal na več samostojnih in kolektivnih razstavah. Bil je tudi udeleženec bohinjske likovne kolonije.

FANI BREČKO

Risali na Rašici

Sprehod skozi zgodovino in ustvarjalen izlet bežigrajških osnovnošolcev

Sončan dan je pozdravil mlade slikarje s petih osnovnih šol Bežigrada, ki so se z mentorji odpravili na Rašico. Avtobus Črnuške Elme se je vzpenjal po vijugasti cesti s še zaspanimi pionirji, ki so imeli s seboj namesto športnih rekvizitov barvice in prazne liste.

Pri gostilni Špan so pokramljali le toliko, da so se dogovorili o poteku srečanja, potem pa so mladi likovniki odšli na mesta, kjer so pričeli z delom. Slikali so dvorišča, gospodarska poslopja, kozoletca in zanimivo cerkev sredi vasi, najbolj zavzeti pa so se povzpeli do razglednega stolpa na vrhu Staneta Kosca.

Opoldne je udeležencem srečanja spregovoril bорец Rašičke čete Peter Lešnjak s Črnuč. Najprej je mlade slikarje seznanil z dogodki,

ki so pripeljali do ustanovitve prvih partizanskih skupin za slovenskem ozemlju z ustanovitvijo Rašičke partizanske čete 24. junija 1941. Govoril je o prvih dneh obstoja čete in o težavah, ki so spremljale borbe pri njihovih začetnih akcijah.

Srečanje sta pripravila Zveza kulturnih organizacij občine Bežigrad in Muzejska zbirka NOB za mladino na Črnučah, posvečeno pa je bilo prazniku občine Bežigrad.

Delo, ki so nastala na srečanju, bodo razstavili septembra v prostorih Muzejske zbirke na Črnučah. Srečanje likovnikov, članov šolskih kulturnih društev, je bilo prvo take vrste, morda organizirano preveč proti koncu šolskega leta, vendar je bilo za pionirje zelo zanimivo, zato naj ne bi ostalo samo pri prvem.

M. ŠUBELJ

pisma bralcev

lišče, tako, da bi bila ta proga vsesplošno koristna in uporabna za vse, ne pa da bi se Ježičani avtobusu le umikali v stran, da jih slučajno ne bi povozil, ali pa poškropil.

Veselje, začetno in polno pričakovanj, tudi zaradi objavljenih razširitve ceste, ki vodi v Savlje, pa je moralo kmalu razbliniti. Objube so ostale le na papirju, avtobus vozi le skozi Ježico, ne da bi kje ustavil. Umika se mu vse, saj cesta za taka vozila sploh ni primerna in le sreči in pazljivosti predvsem pešcev je pripisati, da ni prišlo do najhujšega, temveč le do nekaj udarjene pločevine in nekaj takih prizorov kot jih kaže slika.

Da cesta, ki pelje v Savlje, za promet mestnega avtobusa sploh ni primerna, je jasno vsem, ni pa ga, da bi stvar premaknil, predno bo prepozno. Pred kratkim je bil ponoven sestanek vseh, ki bodo morali odstopiti (proti plačilu) del svojega zemljišča za razširitev in renovacijo ceste. Na tem sestanku je bilo jasno in glasno rečeno, da denar je, da cesta bo urejena, da z odstopnimi izjavami za zemljišče ni težav. Torej je vse urejeno.

Zopet je padla objuba. Kdaj bo uresničena, pravčasno? Ali sploh bo? Upajmo, da bo izpolnjena tako, kot je že bila dana, tako da bo mestnemu avtobusu omogočena prijetnejša vožnja, potnikom oz. krajanom Ježice pa postajališče; t. j., da bo cesta čeprav precej pozno, urejena tako, kot mora biti.

M. KUŠAR